

מיכל

״ותאהב מיכל בת שאול את דוד״ ״ומיכָל בת שאול אהבתהו״ (שמואל ב׳ א)ָ.

מיכל היא האישה היחידה במקרא עליה נכתב כי אהבה גבר. היא נישאת מאהבה, כבת מלך המורגלת בגינוני המלוכה, לדוד המלך, והיא מוכנה למסור את נפשה למענו. אבל אז הגיע המבט.

דוד מעלה את ארון הברית לירושלים, ובתהלוכה של שמחה הוא רוקד מול הארון. מיכל מביטה בו מבעד לחלון ובזה לו בליבה. המבט, כבר אמרנו.

היא אומרת לו: "מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמהות עבדיו כהיגלות נגלות אחד הריקים" (שם). מיכל חושבת כי מלך צריך לנהוג באיפוק. סיומו של סיפור זה במשפט: "ולמיכל בת שאול לא היה ילד עד יום מותה" (שם).

תובנה תובנה

"ואת חמשת בני מיכל בת שאול אשר ילדה לעדריאל בן הברזלי המחלתי" (שמואל ב, כא).

לעדריאל בן הברזלי המחלתי" (שמואל ב, כא). אמר רבי יהושע: וכי מיכל ילדה? והלא מירב ילדה! אלא מירב ילדה ומתה ומיכל גידלה. כל המגדל יתום בתוך ביתו - מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו (סנהדריו, יט ב).

דחף הלב

המבט... המחשבה... ההתנשאות...